

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

30. Virtus & voluptas: Ex Philostrati in Apollonio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

gra, pinguedine solutam. Taceo cerebrum crebra vibice peraratum, quod parum amplius tegi constat capillis, quam cicatricibus. Taceo pro breuitate cervicis occipiti supinato scapularum adherere confinia. Taceo quia decidit honor humeris, decor brachijs, robur lacertis.

Taceo manus chiragricas, vinctis caraplastatum pannis, tanquam castibus inuolutas: taceo, quod d'alarum specubus hircosis, atque acescentibus latera captiua vallatus, nares

circumfeditent ventilatas duplicis Ansancti peste funestat.

HActeus de corporum imaginibus; nunc animorum simulachra videamus, quæ maxime apparent in motibus & affectibus. Extant in eo genere characteres Theophrasti, prudenter & ingeniosè conscripti, è cuius, & cæterorum antiquorum sensibus, multos characteres expressi, & Latinitate, non vt interpres, sed vt orator donauit.

VIRTUS, ET VOLVPTAS.

Philostratus, in Apollonio.

Descriptio XXX.

Hἢ χρυσῶ τε κατεσκευασμένη, & ὄρμοις, ἢ δὴ π τε ἀλιπορφύρα, & παρειᾶς & χαίτης ἀναπλοκῆς, & γραφαῖς ὀμμάται. ἔτι δὲ αὐτῆ & χρυσοῦν πέλιδον. γέγραπται γὰρ & τέτατον ἑσθῆσα: ἢ δὲ αὐ πεπονηκεν ἢ τὸ ροσφερῆς, βαχὺ δὲ ὄρωτα, ἢ δὲ ἀνυμὸν πεπονημένη κόσμημα, & ἀνυπόδητῶν ἢ ἀρετῆ, καὶ λιγὴ τὴν ἐδῆτα. καὶ γυμνῆ δὲ ἀνέφαινετο, εἰ μὴ ἐγίνωσκετο ὁ σφδελείους εὐσχημορ.

ERat autem hæc quidem auro monilibusque ornata, veste insuper purpurea, & oris pulchritudine nitens, & coma præterea discriminata, & varijs nodis alligata, & pictis supercilijs fulgens; aureos quoque calceos gestans, tumido incessu huic insultabat. Altera verò, labore fessæ similis, aspectu horrida, macie quoque & squalore confecta, nudis etiam pedibus, & simplici veste amicta, vt nuda etiam esset proditura, nisi quod in fœminis decorum est, agnouisset.

ADVLATOR.

Expressus ex Athen. lib. 6. & alijs historicorum sensibus, nostro verò stylo donatus.

Descriptio XXXI.

Accipite iam quid ille turpiter & luxuriosè fecerit in Malthinum (melius Malthinam dixero) virum diuitem, sed improbum; quem suum Alexandrum, imò Iouem solet appellare. Iacebat adolescens vino marcidus, in lectulo, qui (vt fert delicatorem ingenium) tumebat pluma, collucebat auro, flagrabat purpura. Duo cum isto adulatores hominem circumstabant, in eum plusquam deceret, offi-

ciosi, nequissimo genere leuitatis: vnus pedes Jydio, hoc est, delicatissimo panniculo impostos mollissimè titillabat; & identidem demissa ceruice suaviter osculabatur, dignos exclamans pedes, qui suis vestigijs rosas fundere, lactis & mellis fontes aperirent: Alter manum propendentem è lectulo, & languidè, vt sic ab ebris, demissam lenissimè demulcebat; ἢ δὲ χῆρς, Græcula assentatione frequenter appellans. Tertius, qui nemini in hac nequitia cedere volebat, diffusus per lacteam ceruicem crines, sinistra lenibat manu; dextra flabellum teneas, ex mimico cande pavoninæ chorigio constatum, abigebat muscas, ne quæ in domini caput inuolarent: sed tam bonus custos esse non potuit, quin vna, vt est bestiolarū importunissimum genus, ad corpus vsque iacentis penetraret: tum indignè factum clamant omnes, & queruntur impudentissimas

est.